

arbejde om behandlingen og den eventuelle effekt af behandling.

Relevant behandling vil eksempelvis kunne være samtaler med en psykolog eller medicinsk behandling for misbrugsproblemer. Det er væsentligt at få belyst, om forældrene har vilje og evne til at kunne ændre de forhold, der gør, at de vurderes at være uden forældreevne. Ved denne vurdering vil det være relevant, om forældrene har kunnet samarbejde om behandlingen, f.eks. ved at være indstillet på at tage ordineret medicin eller ved at overholde aftaler, som er indgået under behandlingsforløbet.

Endvidere ligger det efter Justitsministeriets opfattelse i betingelsen om, at forældrene skal være varigt ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, at myndighederne har vurderet, at forældrene absolut ingen forældreevne har. Det er således ikke med lovforslaget hensigten, at vurderingen af forældreevnen skal være anderledes end den, som retssikkerhedsudvalget har foreslået.

Det forhold, at forældrene i en kort periode har været (absolut) uden forældreevne, er ikke ensbetydende med, at det derved kan lægges til grund, at forældrene er varigt uden forældreevne.

Forældrenes situation og forældreevnen skal således altid vurderes individuelt ud fra den konkrete situation. Forhold som psykisk sygdom eller misbrug udelukker ikke i sig selv, at forældreevnen kan være til stede eller vil kunne genvindes. Hvis det skønnes, at forældreevnen er til stede eller eventuelt vil kunne genvindes, vil betingelserne for at gennemføre en adoption uden samtykke ikke være til stede.

Det forhold, at forældre er handicappede og har behov for f.eks. praktisk hjælp til at varetage

deres forældreskab, er endvidere ikke i sig selv et udtryk for, at forældrene er uden forældreevne.

4. Hensynet til barnet

Det fremgår af pkt. 1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at hovedformålet med lovforslaget er at sikre anbragte børn mulighed for kontinuitet og stabilitet under deres opvækst i de tilfælde, hvor det vurderes, at forældrene aldrig vil kunne tage sig af dem og give dem en stabil familierelation.

Ved alle adoptioner skal der tages udgangspunkt i, om adoption vil være til gavn for barnet. Det skal i den forbindelse understreges, at en grundig beskrivelse af barnets forhold er nødvendig i forhold til at vurdere, om barnet er egnet til adoption, og for i givet fald at kunne placere barnet hos den bedst egnede adoptivfamilie.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at forældre til handicappede børn normalt vil kunne give deres børn en stabil familierelation, selv om barnet er anbragt uden for hjemmet på grund af barnets handicap.

I de tilfælde, hvor barnet skal fjernes fra sine sædvanlige omgivelser, er det væsentligt, at der tilrettelægges et udslusningsforløb, som tager udgangspunkt i det enkelte barn, herunder blandt andet barnets alder, dets relationer og eventuelle særlige behov. Ligeledes er det vigtigt, at myndighederne i de tilfælde, hvor det vurderes, at et barn vil have gavn af at blive flyttet fra en plejefamilie til en adoptivfamilie, tilrettelægger forløbet med inddragelse af alle involverede parter med henblik på, at overgangen bliver så skånsom for barnet som muligt.